

ОДЛУКА ЈЕ ПРАВНОСНАЖНА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
Дана 15.04.2016. године
Управитељ судске писарнице

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
64 П број 3280/14
Дана 07.03.2016.године
Нови Београд
Булевар Николе Тесле бр.42а

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
бр. 3280/14

ПОТВРДА
Потврђује се да је пресуда/решење бр. 3280/14
постала/о правноснажна/о на дан 15.04.2016.
да је уручена извршном дужнику на дан 06.04.2016.
као и извршном повериоцу на дан 05.04.2016.
и да је постала/о извршна/о на дан _____
Дана 05.10.2016. године
Управитељ судске писарнице

У ИМЕ НАРОДА

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Ирена Трифуновић Радуловић, судија појединац, у парници по тужби тужиље Мирјане Денков Мраовић из Београда ул.Мачванска бр.38, коју заступа пуномоћник адвокат Јасмина Павловић из Београда ул.Кнеза Михаила бр.19/1, против туженог **Удружење ликовних уметника Србије**, Београд ул.Уметнички павиљон "Цвијета Зузорић", Београд, ул.Мали Калемегдан бр.1, чији је законски заступник Зоран Чалија, кога заступају пуномоћници адвокати Бранко Колшек и Драгана Марковић из Београда ул.Цвијићева бр.107/5, ради утврђења ништавости одлуке, након одржане главне и јавне расправе, закључене на рочишту за главну расправу одржаном дана 07.03.2016.године, у присуству пуномоћника тужиље, законског заступника туженог и пуномоћника туженог, донео је

ПРЕСУДУ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је Одлука Скупштине Удружења ликовних уметника Србије бр.07-81 од 06.02.2014.године, којом је тужиљи Мирјани Денков Мраовић изречена мера искључења из чланства УЛУС-а **НИШТАВА**, па се тужиљи враћа статус члана УЛУС-а почев од 13.10.2012.године, од када је тужиљино чланство престало.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 39.800,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог преписа одлуке.

Образложење

Тужиља је у тужби и током поступка навела да је Радно представништво туженог, чији је била члан сазвало ванредну скупштину Удружења ликовних уметника Србије дана 30.06.2012.године поводом истицања незадовољства радом тадашњег руководства и предлагања њиховог разрешења. Према одредби чл.19 и 26 Статута туженог је у тренутку подношења захтева за сазивање било 951 активни члан а 5% чини 48 чланова, па је задовољен критеријум легалитета и легитимитета а законитост донете одлуке потврђена је тиме што је Агенција за привредне регистре

19.07.2013.године регистровала промену законског заступника Удружења на тај начин што се брише из регистра Вукашић Миловић, а уписује Мирјана Денков Мраовић. На скупштини одржаној дана 13.10.2012.године је утврђено да је претходно сазивање скупштине противно Статуту УЛУС-а и искључени су чланови Радног представништва, између осталих и овде тужиља. Одлука о изрицању мере искључења тужиље донета је од стране неовлашћеног органа, без претходно спроведеног поступка, без расправе и омогућавања права на одбрану. Суд части је на састанку одржаном дана 15.10.2012.године без спровођења расправе потврдио Одлуку Скупштине од 13.10.2012.године иако није постојао ниједан правни разлог за изрицање мера искључења. Наведена Одлука је донета противно чл.52 Статута УЛУС-а, који предвиђа да је обавезна фаза одлучивања претходно спровођење расправе, која је у конкретном случају изостала. Тужиља је на процесне повреде указала у жалби коју је изјавила против Одлуке Суда части, међутим, то није ни узето у разматрање од стране Скупштине УЛУС-а, већ је донета одлука о изрицању мере искључења, без навођења разлога којима се руководила приликом одлучивања, те је жалба тужиље одбијена. Предложила је да суд утврди ништавост одлуке Скупштине туженог којом је искључена из његовог чланства. Трошкове поступка је тражила и определила.

Тужени је у одговору на тужбу и током поступка оспорио тужбени захтев јер на ванредној скупштини од 30.06.2012.године нису били испуњени услови за сазивање, због чега донете одлуке немају правну важност, јер је чл.26 став 5 Статута УЛУС-а прописано да се Скупштина сазива на предлог Надзорног одбора или на писмени захтев најмање 5% чланова. Сазивањем и одржавањем ванредне скупштине, противно одредбама Статута, као и активностима које су након тога уследиле, чланови тзв. Радне групе су нанели штету угледу и остваривању циљева и интереса УЛУС-а. На Скупштини УЛУС-а одржаној дана 13.10.2012.године донета је одлука о искључењу тужиље као члана туженог, с обзиром да је тачком 6. Записника стављен на гласање предлог Скупштине да се отвори расправа о пријави Суду части за искључење појединих чланова УЛУС-а, између којих је и тужиља. Приступило се гласању и наведени предлог је усвојен са 95 гласова "за" и 7 "уздржаних". Суд части је дана 15.10.2012.године, након спроведене расправе, једногласно донео Одлуку којом је тужиљи изречена мера искључења из чланства УЛУС-а, на коју је тужиља поднела жалбу Скупштини дана 06.11.2012.године. На Скупштини УЛУС-а одржаној дана 21.12.2013.године, у присуству 141 члана, донета је одлука поводом изјављене жалбе и верификована Одлука Суда части од 15.10.2012.године. За одлуку о искључењу је било 99 гласова "за", 9 "против" и 15 "уздржаних". Трошкове поступка је тражио и определио.

Суд је у току доказног поступка извео све потребне доказе које је ценио у смислу одредбе чл.8 Закона о парничном поступку и утврдио чињенично стање.

Из захтева за сазивање ванредне Скупштине УЛУС-а (заведено под бројем 07-136 од 11.05.2012.године) суд је утврдио да је у име потписника Мирјана Денков предала Управном одбору УЛУС-а петицију за сазивање ванредне Скупштине УЛУС-а уз тврдњу да 82 члана УЛУС-а, (заведено под бројем 07-137-11 од 11.05.2012.године) која су је потписала чине 5% чланства према чл.19 Статута Здружења, као и писмено насловљено као "Списак чланова УЛУС-а" (заведено под бројем 07-138 од 11.05.2012.године) на коме су наведена имена и подаци за укупно 844 члана, без ближег одређења да ли је реч о укупном или броју тзв.активних чланова.

Из записника са ванредне Скупштине УЛУС-а одржане дана 30.06.2012.године суд је утврдио да је било присутно 32 члана, да је на предлог Радног председништва које су чинили Мирјана Денков као председавајући, Здравко Вајагић, Драгослав Крнајски, Наташа Иванић и Аница Вучетић са 18 гласова од присутних 25 и тренутку гласања усвојен дневни ред на коме је једна од тачака био и предлог за разрешење три члана Управног одбора (Миловић, Вучкови, Васић), два члана Надзорног одбора (Аралица, Бањевић) и ВД секретара УЛУС-а (Огњеновић). Одлуком Скупштине разрешени су чланови Управног одбора Вукашин Миловић (гласало је 14 “за”, 2 “против” и 1 “уздржан”) Сузана Вучковић (гласало је 15 “за” и 2 “уздржана”) и Владета Стојић (гласало је 16 “за”, 1 “против” и 1 “уздржан”), као и чланови Надзорног одбора Ђорђе Аралица (гласало је 15 “за”, 2 “против” и 2 “уздржан”) и Веселин Бањевић (гласало је 14 “за”, 1 “против” и 1 “уздржан”) те је одлучено да именованима престаје мандат одмах. Донета је одлука да се Радно председништво Ванредне скупштине овлашћује да до наредне Скупштине УЛУС-а контролише извршење одлука Скупштине, а Мирјана Денков је предложила да се изборна Скупштина УЛУС-а одржи 06.10.2012.године.

Из записника са Скупштине УЛУС-а одржане дана 13.10.2012.године (заведене код туженог под бројем 07-382 од 18.10.2012.године) суд је утврдио да је било присутних 110 чланова, те да је под тачком 5 дневног реда – анализа и разрешење актуелне ситуације у УЛУС-у. У тачки 5. записника стоји да су Мира Денков, Драгослав Крнајски, Здравко Вајагић, Добрица Камперелић, Наташа Иванић, Аница Вучетић и Мирољуб Филиповић покренули иницијативу за сазивање ванредне скупштине, која се иначе сазива по предлогу Надзорног одбора или на писмени захтев најмање 5% чланова Удружења, да је за сазив прикупљено 82 потписа, а да је према укупном броју чланова требало прикупити 117 потписа, како би захтев био легалан. Како 82 потписа чине мање од 3% укупног броја чланства то нису били испуњени услови прописани чл.26 став 5 Статута за сазивање Скупштине, па самим тим одржавање и одлучивање на Скупштини сазваној на описани начин чини све одлуке незаконитим односно противним одредбама Статута и као такве су правно неодрживе. Стављен је на гласање предлог да је ванредна Скупштина сазвана од стране поменутих уметника на описан начин нелегална за шта је гласало 103 уметника “за”, нико “против” и 3 “уздржаних”, а стављено је на гласање да се све одлуке нелегалне Скупштине прогласе ништавим за шта је гласало 95 уметника “за”, нико “против”, 3 “уздржаних”. У тачки 6. стоји да је предлог Скупштине да се отвори расправа о пријави Суду части за искључење чланова, међу којима је и тужиља Мирјана Денков, за шта је гласало 95 уметника “за”, нико “против” и 7 “уздржаних”, након чега је предлог прихваћен.

Из Одлуке Скупштине УЛУС-а одржане дана 13.10.2012.године у присуству 120 чланова (заведене код туженог под бројем 07-367 од 13.10.2012.године), потписане од стране председника Управног одбора Вукашина Миловића суд је утврдио да је сазивање ванредне Скупштине нелегално и противно Статуту УЛУС-а јер предат захтев за одржавање ванредне Скупштине не садржи 5% потписа чланова УЛУС-а по чл.26 став 5 Статута, те се све одлуке донете на тзв.ванредним скупштинама поништавају и проглашавају неважећим. Чланови тзв.Радног председништва ванредне скупштине: Мирјана Денков, Драгослав Крнајски, Здравко Вајагић, Добрица Камперелић и Наташа Иванић се искључују из чланства УЛУС-а, из кога се искључују и Мирољуб Филиповић и Властимир Микић. Сви захтеви, пријаве, обавештења, налози и друго од искључених чланова, везани за Удружење су нелегитимни, њихова права као чланова престају са даном 13.10.2012.године, а одлуке ступају на снагу одмах.

Из записника са састанка Суда части одржаног дана 15.10.2012.године (заведеног код туженог под бројем 371) суд је утврдио да је једна од тачака пријава чланова Скупштине за искључење из чланства УЛУС-а: Мирјане Денков, Драгослава Крнајског, Здравка Вајагића, Добрице Кампаревић, Наташе Иванић, Мирољуба Филиповића и Власте Микића, те да је после дискусије потврђена Одлука донета на Скупштини одржаној дана 13.10.2012.године па је захтев за сазивање ванредне скупштине поднет 11.05.2012.године (заведен под бројем 07136) од Мирјане Денков у име потписника петиције (82 потписа) нелегитиман и не испуњава услове прописане чланом 26 став 5 Статута УЛУС-а за сазивање скупштине па самим тим одржавање и одлучивањ на скупштини сазваној на описани начин, чине све одлуке донете на истој незаконитим односно противним одредбама Статута и као такве правно неодрживим. С обзиром да укупан број чланова УЛУС-а износи 2297 чланова, а да је захтев за ванредно сазивање Скупштине поднело 82 члана, наведени број не чини 5% од укупног броја чланова, због чега Суд части налази да нису испуњени услови за сазивање ванредне скупштине. Непоштовањем Статута УЛУС-а, самозвана група Радног председништва ванредне скупштине УЛУС-а довела је у питање опстанак Удружења и по члану 51 став 2 Статута својим понашањем извршила повреду норми Статута и Кодекса професионалног понашања, односно теже се огрешила о важеће прописе и опште акте УЛУС-а, а њихова активност штети угледу и остваривању циљева и интереса УЛУС-а. Из наведеног разлога, а на основу мишљења Скупштине и предлога Скупштине донета је следећа одлука да се чланови самозваног Радног председништва ванредне скупштине: Мирјана Денков, Драгослав Крнајски, Здравко Вајагића, Добрица Кампаревић, Наташа Иванић, Мирољуб Филиповић и Власта Микић искључују из Удружења и да им престаје чланство. Аници Вучетић и Влади Ристивојевић се изриче јавна опомена. Одлука је донета јединогласно од стране присутних Милене Ђурице, Милана Станковића и Мирјане Јанковић.

Из Одлуке Скупштине Удружења ликовних уметника Србије донете на седници одржаној дана 21.12.2013.године (заведене код туженог под бројем 07-81 од 06.02.2014.године) суд је утврдио да се Мирјани Денков Мраовић изриче мера искључења из чланства УЛУС-а. Одлука је коначна и против исте искључена нема право жалбе.

Из решења Агенције за привредне регистре БУ 7477/2013 од 19.07.2013.године и БУ 308/2014 од 20.01.2014.године суд је утврдио да је усвојена регистрациона пријава и регистрована промена података Удружења ликовних уметника Србије тако што је брисано из регистра име заступника Вукашин Миловић и уписано име Мирјана Денков Мраовић а потом је регистрована промена података тако што је брисано из регистра име заступника Мирјана Денков Мраовић и уписано име Зоран Чалија.

Тужиља Мирјана Денков Мраовић је навела да се од момента избора за члана Управног одбора, суочила се са лошом ситуацијом у струци, али је истовремено дошла до сазнања да она није резултат само спољних фактора већ и низа проблема који су долазили унутар Удружења на које је почела да указује. Придружио јој се велики број колега, а у Управном одбору од девет чланова њих четворо су били истомишљеници, међутим, преосталих пет чланова би их надгласало, па су њих четворо поднели оставке. И након тога је наставила деловање у циљу побошљања положаја струке као председник Сликарске секције на чијим састанцима су се колеге износиле проблеме, мишљења и лоша искуства, а она је то прослеђивала управи удружења и осталим

органима и телима. Такво поступање је било у складу са одредбама Статута, али је низ примедба секције игнорисано. Искористили су законску могућност да писањем петиције издејствују заказивање ванредне скупштине на којој су учествовали тадашњи чланови органа и тела, између осталог и председник Статутарне комисије. Списак чланова са тзв. активним статусом представља списак стручне службе. При томе су се стриктно држали одредбе чл.19 Статута по којој само чланови који редовно измирују обавезу плаћања чланарине могу да учествују у раду Скупштине, односно имају права која проистичу из статуса члана а ту одредбу су управни органи игнорисали. Сво време су се обраћали разним институцијама и организацијама, па тако и "Транспарентности Србије", Министарству правде Републике Србије, а чак је и покренут поступак пред инспекцијом при Министарству правде која је задужена за рад удружења, не да разрешавају њихове колеге, већ да укажу на проблеме. Како су од стране Управног одбора удружења захтеви из њихове петиције игнорисани, у складу са Статутом су заказали скупштину на којој је разрешен председник Управног одбора и председник Надзорног одбора, најодговорнија лица за довођење удружења у такву ситуацију. О свим догађајима су преко електронских средстава информисања (блог, званична фејсбук страница и мејл адреса) информисани чланови, а нарочито због тога што велики број њих живи ван територије Београда а информације су објављиване и на званичном сајту УЛУС-а јер постоји обавеза администратора да објављује сва дешавања и одлуке свих тела, укључујући и секције. Интересантно је да је администратор на кога је вршен притисак да не објављује информације, а коме није подлегао, разрешен од стране управе. Сви који су потписали петицију су одлично били упознати са њеном садржином а настојали су да петицију потписују само они који уживају чланска права по чл.19 Статута. С обзиром да је на ванредној скупштини донета одлука да се разреши председник Управног одбора удружења као законски заступник удружења, он није био овлашћен да сазива спорну скупштину. Није званично била извршена промена од стране АПР али је одлука на основу које би била извршена промена била донета, а промена је на основу скупштинске одлуке и извршена у законском поступку пред АПР-ом. Седница на којој су искључени из Удружења, сазвана је од стране бившег председника Управног одбора и разрешене управе и од стране лица која су њих клеветала као да су криминалци који урушавају удружење. У поступку који је резултирао њеним разрешењем никада није изнела своје разлоге за поступање, нити је њу неко позвао ради тога, а познато јој је такође да Суд части није био ни формиран већ је то управо учињено "ad hoc" за њихов случај, након спорне скупштине.

Сведок Вукашин Миловић је навео да су одржане две скупштине туженог и то прва којом је он председавао дана 10.10.2012.године, када је чланство инсистирало да се на дневни ред стави одговорност тужиље због штете коју је нанела удружењу и свеукупног понашања. У периоду који је претходио поменутој скупштини, тужиља је са још неколико чланова заузела просторије у павиљону "Цвијета Зузорић", при чему су глумили управне органе, под чим подразумева да нису имали овлашћења да врше ту функцију јер то могу чинити само лица која су уписана пред АПР-ом. Он је двојици чланова из те групе и то Здравку Вајагићу и Драгославу Крнајском одмах по уласку у просторије скренуо пажњу да то не чине, а они су му рекли да он више није председник Управног одбора удружења, на шта им је он одговорио да нема ништа против ако донесу папир из АПР-а, а они су рекли да ће то средити за пар дана. Пре тога, они су одржали једну скупштину на којој је са 14 гласова изгласана његова смена. Поменута скупштина од 10.10.2012.године је заказана јер је био блокиран рад удружења и било је евидентно да поменута група у којој се налазила и тужиља не може да добије

овлашћење од Агенције, а у том периоду су користили печат удружења у различите сврхе. На дневни ред скупштине од 10.10.2012.године, приликом сазивања, стављено је питање одговорности овде тужиље и осталих лица за напред описане радње. Он је управо на тој скупштини прочитао одредбе Статута које се тичу начина искључења или је то објаснио, а зна да је то учинио пред свима, али је неко од чланова удружења на тој седници рекао да је Закон о удружењима изнад Статута и да по том закону удружење има право да на седници искључи члана. Том приликом је огромном већином скупштина гласала за измену дневног реда, а потом и за искључење. У међувремену је Управни одбор уз консултације са адвокатом закључио да је потребно да се искљученим члановима пружи прилика да се изјасне, па је онда та одлука са скупштине од 10.10.2012.године третирана као предлог за искључење који је прослеђен Суду части који се сложио предлогом. На следећој скупштини су неке од тих одлука потврђене, између осталог и одлука којом је тужиља искључена, при чему не може да се изјасни када је тачно одржана скупштина, али мисли да је била у фебруару или марту можда 2014.године. На одржаној скупштини нису били присутни тужиља и искључена лица, па се дакле нису ни изјашњавали, а не може да се изјасни да ли су били позвани. Промена са ванредне скупштине од 30.06.2012.године је извршена у АПР-у а тумачење правника је било да АПР по новом закону више не мора да проверава. Појаснио је да је ванредна скупштина била нерегуларна, најпре из разлога што УЛУС има око 2.500 чланова, а у Статуту пише да мора најмање 5% чланова да се потпише да би се скупштина заказала. Иначе, појам "активни чланови" је формулација која се употребљена како би се чланство приволело да плати чланарину, а нема значаја за сазивање скупштине. Познато му је постојање иницијативе за сазивање ванредне скупштине због решавања постојећих проблема у струци јер је петицију потписало око 80 чланова, али он сматра да су они преварени чланови, јер су неки од њих изјавили да су обманути. У складу са Статутом петиција је предата Управном одбору, а одбор је проследио Надзорном одбору, а мишљење оба одбора је да нису били испуњени услови за сазивање ванредне скупштине јер петицију није потписао довољан број чланова удружења. Иначе, он је разрешен дужности када је АПР о томе донео одлуку, а мисли да је то било у јуну 2013.године.

Зак.заступник туженог Душан Русалић, саслушан у својству парничне странке је навео да је пре седам до осам месеци преузео улогу председавајућег у одбору УЛУС-а и да нема директна сазнања о догађајима који су предмет овога спора. Њему су лично потпуно неприхватљиви такви поступци међу колегама, изражава жаљење као и жељу да се односи изгледе тако што би донете одлуке на неки начин биле измењене односно свакако поново разматране. На скупштини на којој је била искључени тужиља и други чланови он је био присутан као члан, а заиста нема непосредна сазнања о процедурама. Колико је њему познато против таквих одлука се могу уложити жалбе, а нема сазнања да ли су и уложене.

Наведени писмени докази у свему су прихваћени као ваљани и подобни, тим пре што странке њихову веродостојност нису спориле нити довеле у сумњу, због чега су чињенице које из истих произлазе узете као утврђене.

Исказ тужиље и сведока Вукашина Миловића се не разликују суштински у погледу изношења следа догађаја, па у том делу суд није имао разлога да им не верује, док су несагласности у њиховим исказима последица различитог тумачења прописа, о чему коначну одлуку доноси суд. Сведок се у односу на одлучну чињеницу позивања тужиље, односно њеног учешћа на скупштини на којој је искључена искрено изјаснио о

томе да није била присутна и да му није познато да ли је позивана.

Исказ законског заступника туженог Душана Русалића суд је прихватио, али налази да је без утицаја на утврђивање чињеница битних за доношење одлуке јер је навео да у време сазивања скупштина и доношења спорне одлуке није био законски заступник туженог, нити има непосредна сазнања о спроведеним процедурама.

На основу напред изведених доказа и навода парничних странака међу којима није било спора, суд је утврдио чињенице релевантне за доношење одлуке у овој правној ствари и то:

- да је тужиља у име потписника петиције УЛУС-а дана 11.05.2012.године Управном одбору Удружења поднела захтев за сазивање ванредне скупштине;
- да је у то време према списку који је доставила а чију ваљаност тужени приложеним доказима није довео у сумњу, чланове УЛУС-а чинило укупно 844 уметника, а да је петицију потписало 82 члана;
- да је на ванредној скупштини УЛУС-а одржаној 30.06.2012.године било присутно 32 члана;
- да је дана 13.10.2012.године одржана Скупштина УЛУС-а на којој је присуствовало 110 чланова УЛУС-а на којој је донет предлог Скупштине да се отвори расправа о пријави Суду части за искључење више чланова УЛУС-а, међу којима је била и овде тужиља Мирјана Денков, за шта је 95 чланова гласало "за";
- да је дана 13.10.2012.године председник Управног одбора УЛУС-а Вукашин Миловић донео Одлуку да је сазивање ванредне Скупштине дана 30.06.2012.године нелегало и противно Статуту УЛУС-а те да се чланови тзв. Радног председништва ванредне скупштине, међу којима је била и Мирјана Денков искључују из чланства, а одлуке ступају на снагу одмах;
- да је дана 15.10.2012.године сазван састанак Суда части УЛУС-а, на коме су били присутни Милена Ђурица, Милан Станковић и Мирјана Јанковић који су донели Одлуку да се усвоји предлог одлуке донете на Скупштини одржаној дана 13.10.2012.године и то да се чланови, међу којима је и тужиља, искључе из Удружења;
- да је Скупштина УЛУС-а на седници одржаној дана 21.12.2013.године донела Одлуку да се тужиљи изриче мера искључења из чланства УЛУС-а, која одлука је коначна и против ње искључена нема право жалбе.

Статутом Удружења ликовних уметника Србије ("Сл.гласник РС" бр.51/09) је прописано у чл.17 између осталог да чланство у УЛУС-у престаје искључењем, ако члан своје чланство у Удружењу злоупотребљава ради остваривања циљева који нису у складу са циљевима и интересима Удружења. Чланом 20 је предвиђено да дисциплински поступак спроводи и дисциплинске мере у првом степену изриче Суд части УЛУС-а, а члан коме је изречена дисциплинска мера има право приговора у року од 8 дана на одлуку Суда части, коју подноси Управном одбору, при чему је одлука Управног одбора коначна. Чланом 21 је прописано да члан УЛУС-а коме је престало чланство на односу чл.18 тачка 3 (искључење из чланства) има право жалбе Скупштини УЛУС-а, а одлука Скупштине је коначна.

Чланом 26 став 4 Статута је предвиђено да се Скупштина сазива на предлог Надзорног одбора УЛУС-а или на писмени захтев најмање 5% чланова УЛУС-а, а ставом 5 да се седница Скупштине заказује у року од 30 дана од дана пријема образложеног

захтева, који се подноси Управом одбору у писаној форми, а поред потписа треба да садржи и читко име и презиме и јединствени матични број члана сваког подносиоца захтева. Чл.29 став 1 је прописано да о свим питањима из своје надлежности Скупштина пуноважно одлучује ако је на седници присутно најмање 5% од укупног броја чланова Удружења. Чл.32 тачка 11 предвиђа да Скупштина одлучује о жалбама о искључењу чланова из УЛУС-а.

Поступак пред Судом части регулисан је од чл.50 до чл.53 Статута туженог, те члан 50 став 1 прописује да је Суд части самосталан и независан орган УЛУС-а и да за свој рад одговара Скупштини, а чл.51 став 1 тачка 2 да је у надлежности Суда части да у првом степену изриче дисциплинске мере члановима УЛУС-а који су својим понашањем извршили повреду норми Статута и Кодекса професионалног понашања односно теже се огрешили о важеће прописе и опште акте УЛУС-а или када њихова активност штети угледу и остваривању циљева и интереса УЛУС-а. Чланом 52 Статута је прописано да Суд части суди у Већу од три члана и да по спроведеној расправи доноси одлуку већином гласова, те да може изрећи дисциплинску меру опомене, јавне опомене на седници Скупштине и искључење из чланства УЛУС-а. Чл.53 став 3 је прописано да против одлуке Суда части којом се изриче мера искључења, жалба се подноси Скупштини УЛУС-а, жалбу може да поднесе члан о чијој се одговорности расправљало, а одлука Скупштине по жалби је коначна.

Приликом оцене законитости одлуке Скупштине којом је тужиља искључена из чланства туженог суд је најпре пошао од тога да је ванредна скупштина УЛУС-а од 30.06.2012.године сазвана на предлог довољног броја чланова Удружења, с обзиром да је петицију за сазивање скупштине потписало 82 члана, а да је према списку чланова Удружења (заведеног код туженог под бројем 07-138, који је тужиља приложила уз захтев за сазивање ванредне скупштине и петицију) уписано укупно 844 чланова, те би 82 члана свакако чинило више од 5% чланова у складу са одредбом чл.26 став 4 Статута УЛУС-а. Међутим, одредбом чл.29 став 1 Статута је прописано да је за пуноважно одлучивање о питањима из надлежности Скупштине на седници неопходно да присуствује најмање 5% од укупног броја чланова Удружења, па би 32 члана који су били присутни на седници ванредне скупштине (а према записнику са седнице) чинило мање од 5% укупног броја чланова, због чега ни Одлуке које су донете на ванредној седници скупштине не могу производити правно дејство. Наведени закључак следи и тим пре ако се прихвати тумачење туженог да на скупштини право одлучивња имају сви уписани чланови којих је како је тврдио било преко 2.500. Стога се суд налазећи да није релевантна, није упуштао у утврђивање чињенице колико је чланова УЛУС-а заиста и уписано.

Наведено даље говори у прилог томе да је раније руководство УЛУС-а било овлашћено за даље поступање у име Удружења, па је и седница скупштине одржана дана 13.10.2012.године, на којој је изгласан предлог да се Суду части пријаве поједини чланови удружења и донесе одлука о њиховом искључењу, спроведена у складу са Статутом. По предлогу Скупштине од 13.10.2012.године, Суд части је на састанку одржаном дана 15.10.2012.године потврдио одлуку са седнице скупштине од 13.10.2012.године, а према садржини записника одлуку су донела три члана Суда части, без присуства (односно позивања) тужиље. Међутим, да поменута одредба члана 52 Статута предвиђа да се одлука Суда части доноси након спроведне расправе, што у правној терминологији подразумева примену принципа контрадикторности кроз

континуирану активност изношења ставова свих учесника правног односа, што значи да за искључење тужиље из чланства није био испуњен услов који претходи спровођењу фазе одлучивања од стране чланова Суда части. По оцени овог суда Суд части туженог приликом доношења одлуке од 15.10.2012.године на напред изнет начин није испоштовао процедуру прописану Статутом, те с тога ни одлука Суда части не може произвести правне последице.

С обзиром да одлука Суда части од 15.10.2012.године не производи правно дејство, јер није донета у складу са процедуром прописаном Статутом, то ни одлука Скупштине бр.07-81 од 06.02.2014.године донета на седници одржаној дана 21.12.2013.године пре које мора бити испоштвана процедура за доношење одлуке Суда части као претходног услова, такође не може имати правно дејство. Наведеном закључку о повреди расправног начела при поступању туженог, доприноси и чињеница да ни седници скупштине која је одржана 21.12.2013.године тужиља није присуствовала, нити је позивана, што је потврдио и Вукашин Миловић у току поступка саслушан у својству сведока.

Приликом одлучивања, суд је имао у виду и одредбу чл.12 Закона о удружењима ("Сл.гл" РС бр.51/09 и 99/11) којом је прописано да је Статут основни општи акт удружења, да други општи акти, ако их удружење доноси, морају бити у сагласности са статутом, а одредбе другог општег акта које су у супротности са статутом, ништаве су док је одредбом чл.20 истог Закон члану гарантовано право да покрене поступак пред судом за утврђивање ништавости општег или појединачног акта удружења ако су донети супротно закону, статуту или другом општем акту удружења.

Остали докази и наводи парничних странака, нису посебно образлагани, налазећи да код утврђеног чињеничног стања и заузетог правног становишта нису од утицаја на доношење другачије одлуке суда у овој правној ствари.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је применом одредбе члана 153, 154 и 163 ЗПП-а, а истом су обухваћени потребни трошкови и издаци које је тужиља имала за вођење предметне парнице и за ангажовање пуномоћника из реда адвоката и то: за састав тужбе 6.000,00 динара, за приступ на 4 одржана рочишта свако по 7.500,00 динара укупно 30.000,00 динара, што са трошковима таксе на тужбу у износу од 1.900,00 динара и таксе на одлуку у износу од 1.900,00 динара, укупно чини износ од 39.800,00 динара, све применом важеће АТ и ТТ у време доношења одлуке, а имајући у виду врсту и вредност предмета спора.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Вишем суду у Београду у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, а преко овог суда.

СУДИЈА

Ирена Трифуновић Радуловић

